

LA SARDANA

MÉS BELLA:

PORTANTVEU DEL FOMENT DE LA SARDANA

ADHERIT A LA LLIGA SARDANISTA

Sumari

<i>Tots hem d'ajudar-hi</i>	<i>Carreres</i>
<i>La joventut d'En Pep Ventura</i>	<i>Pere Coromines</i>
<i>Les Sardanes a Sta. Llúcia de La Junquera</i>	<i>Josep Puig Pi</i>
<i>De la Lliga Sardanista de Catalunya</i>	<i>Joan Llongueres</i>
<i>El Palau de Peralada</i>	<i>Mossèn Bartomeu Barceló</i>
<i>Caramelles i Sardanes.</i>	<i>Font Palmarola</i>
<i>Sant Joan</i>	<i>Trinitat Catasús</i>
<i>Noticiari</i>	<i>***</i>
<i>Programa de les audicions de sardanes que es celebraran durant el mes de juny</i>	<i>***</i>

Figueres

EN
EL
RAM
DE LA
ELEGANCIA
MASCULINA
DIR

PUIG-PARIS

ES
DIR-HO
TOT

ANTIGA CASA

Fills de Josep Massot

Fundada l'any 1850

ÉS LA PREFERIDA DE LES
SENYORES ELEGANTS

PER LA SEVA ORIGINALITAT.
PEL SEU BON GUST.

PELS SEUS IMMILLORABLES GÉNERES
PELS PREUS VERITABLEMENT REDUITS

PLAÇA CONSTITUCIO, 25 i 26

FIGUERES

ESCOLTEU!

¿Ja sou client de la

RELLOTGERIA

VARELA?

La casa VARELA serveix

bé i és econòmica.

LLIBRERIA CANET

DIARIS REVISTES LLIBRES

SARDANISTES,
AIMANTS DE NOSTRA DANSA:

COMPREU EL LLIBRE

LA SARDANA

DEL CONEGUT FOLKLORISTA

JOAN AMADES.

La Dansa més Bella...

PORTANTVEU DEL FOMENT DE LA SARDANA DE FIGUERES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SOCIETAT CORAL «ERATO»

TOTS HEM D'AJUDAR-HI

DEGUT al temps i a la mala organització dels festivals de Fires, aquest any no hem pogut ingressar cap quantitat al compte obert a la Caixa d'Estalvis pel monument a Pep Ventura.

Recaudarem 1049'30 pessetes i les despeses han muntat a 1052'50.

Amés cal tenir en compte que aquest any l'Ajuntament (Comitè de Festes) no ens subvencionà.

Si el Consistori últim no volgué ajudar-nos, crec que l'actual hauria de designar unes pessetes del capital «Imprevistos», a profit del monument que ha d'embellir la ciutat.

Es menester que tots hi ajudem si volem realitzar tot allò proposat.

Amb les pessetes que comptem nosaltres, amb les recaptades per diversos Foments de Catalunya i que ens lliurarà prontament la Lliga Sardanista, i amb ajuda del nostre Ajuntament i Diputació provincial, podríem fer que dintre poc temps a la plaça central del Parc-bosc o on es designés s'hi eregis un bloc de pedra que perpetués la memòria d'aquell home bo i senzill que en vida fou conegut, per molts catalans, per En Pep de la Tenora.

Els nostres germans d'arreu de Catalunya ens ajuden desinteressadament per homenatjar a Pep Ventura.

Nosaltres com a catalans i figuerencs tenim un deure amb ell.

Hem de procurar per tots els mitjans que, dins el més curt termini, es veigi realitzat el nostre anhel.

Tots els homes de la terra que han fet una obra positiva són mereixedors del més sincer record.

El monument a Pep Ventura serà una fita rellevant per les promocions futures.

El bust d'En Pep, una tenora, i unes mans enllaçades, seran la definició d'una vida i l'estímul per venidores glòries.

CARRERES.

La joventut d'En Pep Ventura

CRIDA

LA principal dificultat que presenta avui la biografia d'En Pep de la Tenora és el misteri de la seva joventut.

Em sembla haver reunit prou elements per a escriure tot allò que ens pot interessar de la seva infància. Podem comprovar avui que el seu pare, sergent 2.^{on} del Regiment de Tiradors de Catalunya, no més va estar perseguint bandolers a la província de Jaen durant un mes i mig de l'any 1817. El dia 17 de març ja s'havia acabat la persecució i es publicava la Real Cèdula que li concedí en premi d'això, 6 rals de velló cada mes. A l'any 1818 el sergent ja estava de servei al Cordó Sanitari del Camp de Gibraltar.

D'això resulta fins on es ridícul de nomenar pàtria d'En Pep aquella població d'Alcalà la Real on els seus pares catalans van estar casualment uns quans dies, o mesos sense arribar a fer-hi un any.

Podem, doncs, precisar tot allò que convé saber de la infància i fins de l'adolescència d'En Pep fins que el seu pare s'estableix de mestre de minyons a Figueres a l'any 1830.

Però d'aquí ja saltem al casament amb Maria Llandrich, natural de La Escala, el dia 16 de juliol de 1837 i fins l'aparició d'En Pep, *professor de tenora* a l'«Ateneo Catalán» cap a l'any 1861, totes les noves s'esfumen en una vaguetat desesperadora.

No es pot omplir amb llegendes a prop de vint anys de la vida d'un home. Sabem amb molta precisió la pintoresca vida militar del sogre i això omplirà un bon capítol de la biografia. Tinc alguna anècdota que situa En Pep a Figueres quan tenia 26 o 27 anys i treia cançons satíriques que molestaven a la modista amb la qual havia festejat abans del casament. Però tot el que sabem o no és personal, o és llegendari o és resultat de suposicions el fonament de les quals fins ara no s'ha pogut precisar.

Jo voldria aprofitar la publicació d'aquest número extraordinari de «*La dansa més bella...*» per a dirigir una crida a tots els que puguin aclarir algun dels punts següents:

1.er Ofici de Joan Llandrich. S'ha dit que era calceter i que a casa seva havia fet l'aprenentatge En Pep.

2.^{on} Si es cert que Joan Llandrich era músic i quin instrument tocava.

3.er Si cal tenir per una sola persona En Joan Llandrich i un tal Marinyac.

4.^{art} On era la Sala de ball d'En Marinyac i tot el que en pugui saber de quan va començar a funcionar i de quan es va plegar.

5.e Relacions d'En Pep Ventura amb En Turon, de Perpinyà, constructor d'instruments de música. Quan es varen trobar per primera vegada.

6.e Anada d'En Pep Ventura a Perpinyà. Any. I si hi va anar més d'una vegada.

Per ara ja ni ha prou; no voldria que per demanar massa coses no me'n aclarissin cap.

Ha de pensar el lector que no ignoro el que ja s'ha publicat d'aqueixes coses. Però tot el que s'ha dit, quan vaig a precisar-ho se'm desfà als dits com una boira. Per exemple, l'anada d'En Pep a Perpinyà i la seva relació amb En Turon, si és a l'any 1840 com diuen alguns, és difícil de justificar pel que toca a En Pep, que només tenia 23 anys i que segons opinió general encara no era músic, o no tenia un coneixement prou tècnic del *tenor* per a suggerir l'invent de la *tenora* (que seria un *tenor* més gran). I si el viatge i l'invent foren molt més tard es fa difícil de relacionar-los amb l'existència d'En Turon de Perpinyà, perquè les dades que fins ara he pogut aplegar d'ell, no passen de l'any 1828.

Demano a tots els que tinguin un document o coneguin la seva existència, o alguna anècdota o referència verbal relacionades amb els temes abans detallats o en general amb la joventut d'En Pep, o des del període de la seva vida que va del 1830 al 1860 que me'ls comuniquin. En tot cas cal indicar l'origen del document o el nom de la persona de qui es té la referència.

Un retall de diari, un prospecte de ball o de festa major, una carta d'En Pep (fins ara no se n'ha trobada cap) poden tenir un interès que no pugui comprendre avui el que no ha treballat molt en la biografia del nostre músic. El que sàpiga l'existència d'alguna persona que hagués conegut i tractat En Pep faria bé de dir-m'ho.

Jo demano aquesta confiança a tota la gent de l'Empordà. Voldria acabar d'una vegada amb aqueixa fatalitat que gravita encara damunt la biografia d'En Pep, que

fa desvariejar a tots els que n'escriuen: ¿No heu vist darrerament *l'Enciclopèdia Espasa*, tan ben feta i tan ben documentada que nomena Handrich el sogre d'En Ventura i atribueix a Josep Ventura Traveret el retrat que publica d'En Pep de la Tenora?

Fins l'Aureli Capmany l'erra quan diu en el seu llibre recent "*La Dansa a Catalunya*" que En Pep Ventura tenia pocs mesos quan el seu pare fou traslladat a Roses, perquè això fou pel juny de 1819 i encara això no durà més que uns vuit mesos.

Posem-hi tots el coll. Jo us asseguro que no me'n cansaré.

PERE COROMINES.

La meva adreça per a enviar-me dades és: Corts Catalanes 612 principal 2.ª - Barcelona.

Aquest article és sobrant del número passat.

Les Sardanes a Sta. Llúcia de La Junquera

ANUALMENT, en el dia de Pasqua de Pentecostès, té lloc l'aplec a la capella de Santa Llúcia de La Junquera; i és de lamentar de la manera que es troba aquell dia burlada i escarnida la nostra dansa. Doncs, tan bon punt el flabiol acaba el preludi, les colles de francesos i també alguns catalans (catalans perquè varen nèixer a Catalunya, però per res més) comencen un ball infernal de farandoles i xarlestons, donant empentes i trompades a tort i a dret, de manera que, al cap de pocs moments, allò sembla més aviat una engabiada de boigs que no pas unes ballades de sardanes. Fins i tot, l'altre any, un senyor que era el que es cuidava de la bona organització de la festa, trobant sens dubte divertit el que feien els francesos,

volgué superar-los, i és posà a destorbar les rotllanes, ben poques per cert, que ballaven la sardana com ella requereix ésser ballada; aquest senyor portava la bandereta catalana a la solapa de l'americana ¡quin catalanisme! Aquest any, doncs, més valdria que en lloc de tocar sardanes fessin tocar xarlestons i altres balls que no serveixen més que per a escandalitzar, ja que no saben respectar la nostra dansa, i així almenys ningú podria mofar-se ni fer escarni del ball de Catalunya, i els bons catalans podríem assistir-hi; perquè tant com ho facin així, val més quedar-se a casa.

JOSEP PUIG PI.

8-4-31.

(Sobrant del número anterior).

De la Lliga Sardanista de Catalunya

QUAN alguns representants de prestigioses entitats que ja de temps venien dedicant-se, amb amor i amb provat entusiasme, al foment de la nostra dansa nacional vingueren a trobar-me i a exposar-me el seu pla de fundar una Lliga o federació de totes les associacions Sardanistes de Catalunya, em semblà molt encertada aqueta idea i, en demanar-me la meva personal cooperació a la mateixa, em semblà que no els la podia negar de cap manera per entendre que, precisament, una de les coses que més ens manquen als catalans és aquest esperit de franca i lleial cooperació en una acció de conjunt que enrobusteixi i orienti, sempre que sia necessari, les activitats i les iniciatives particulars i disperses.

Confesso, no obstant, que un dubte anguniós no deixà de seguida d'atormentar-me. ¿Sabran sentir totes les entitats sardanistes de Catalunya la necessitat d'aquesta unió, d'aquesta Lliga, representació viva i directa de totes elles?...

¿Sabran comprendre la seva alta finalitat i veuran clar quin ha d'ésser el secret de la seva eficàcia?...

¿Tindran totes un concepte ben clar i ben definit d'allò en què ha de consistir la missió principal d'aquesta Lliga i es capacitaran ben bé de quan i de quina manera ha d'actuar i de la força i de la categoria que entre totes decididament han de donar-li?...

Als pocs dies d'haver pres possessió del meu càrrec de President de la Lliga Sardanista vàreig escriure una lletra als presidents de totes les entitats sardanistes de Catalunya, oferint-me a elles, des de el lloc amb el qual se m'havia honorat, i demanant-los el seu ingrés a la Lliga per tal que ella pogués ésser ben bé allò que el seu nom significava i els seus fundadors esperaven fos a no trigar gaire.

Algunes entitats, no gaires, em contestaren atentament i, si no estaven adherides,

s'adheriren a la Lliga, moltes, però, és dolorós d'haver-ho de dir, ni l'atenció tingueren de contestar-me.

En l'Assemblea de l'any passat – el primer acte oficial de la “Lliga Sardanista de Catalunya” celebrat d'una manera esplèndida, gràcies principalment a la generosa i magnífica cooperació que hi aportàreu vosaltres, els bons amics de Figueres, i amb vosaltres la ciutat tota, amb l'Excm. Ajuntament al davant – els meus dubtes i temors es renovaren i augmentaren al veure com eren formulades certes proposicions i com eren discutides.

Ara, després de dos anys d'existència, tinc el convenciment de que, per disort, són poques encara les entitats sardanistes que sàpiguen ben bé tot allò que la “Lliga Sardanista” significa; que s'hagin fet completament càrrec de quina és la seva delicada i difícil missió i que tinguin la visió justa i concreta de com i en quines ocasions pugua ella manifestar-se amb veritable i fecunda eficàcia.

Potser d'això – podrà dir algú – en té una part de culpa la “Lliga” mateixa per haver cregut, massa confiadament, que les seves finalitats eren compreses i per no haver-se preocupat de donar una major publicitat a la seva actuació. És possible. Jo objectaré, no obstant, que si la “Lliga” fou creada com una necessitat sentida per les més fortes, antigues i significades entitats sardanistes de Catalunya, que són les que avui dia la constitueixen, ¿per què les altres entitats, no adherides, no senten la mateixa necessitat?... ¿Es que no tenen un mateix ideal?... ¿Es que no actuen amb la mateixa fe, amb la mateixa abnegació i el mateix entusiasme?... ¿Es que no procuren totes, tan com sia possible, dignificar cada dia més la nostra dansa nacional, expandir-la i fomentar-la arreu i trobar-se agermanats amb tots aquells que, sia allà on sia, realitzen una tasca semblant?...

¿Es que no saben ni poden veure els

seus falsos recels i prefereixen la mesquimesa d'una eixorca abstenció a la digna i sempre fecunda generositat d'una noble cooperació?...

Cal que sia dit, d'una vegada per totes: la "Lliga Sardanista de Catalunya" no és una entitat més; ella és essencialment i únicament un *organisme representatiu*. Les entitats actuen públicament cada dia; els organismes representatius no més actuen públicament en casos excepcionals i quan la seva actuació és absolutament necessària i àdhuc indispensable.

Els Orfeons ho han comprès bé. Amb molts rares excepcions tots formen part de la "Germanor dels Orfeons de Catalunya", nascuda en un moment de forta efusió i fonda compenetració d'ideals. Tots ells actuen constantment, desenrotllant les seves pròpies iniciatives, sense refiar-se de la "Germanor" però contribuint fidelment al seu sosteniment, i la "Germanor" actua, en nom de tots, en els grans moments; quan cal celebrar un gran festival; un aplec comarcal; una assemblea; quan és precís dirimir una qüestió; fer prevaldre els drets de tots plegats o mostrar l'eficàcia i l'importància de la gran obra artística, educativa i social entre tots realitzada arreu del nostre poble.

Així com els Orfeons ho han comprès, sense gairebé explicar-los-ho, ¿per què no poden comprendre-ho les nostres entitats sardanistes?...

¿Hi han de perdre res en posseir, creat

i sostingut i enfortit per elles mateixes, un *organisme* oficial i únic que les representi a totes i que sia, en cas precís, la seva força?... ¿Creuen que és millor viure disperses, sense cap mena de cohesió, cadascuna dins el seu petit ambient local, dins el seu especial particularisme, sense cooperar resoltes a una acció de conjunt que pugui ésser un dia motiu de glòria i de consideració pel sardanisme i una exemplaritat més que honori la nostra terra?...

.

No puc allargar-me més avui. He iniciat tot just el tema i penso anar-lo desenrotllant, per creure'l d'un interès vital per la nostra dansa nacional, en diferents publicacions, programes i butlletins d'altres entitats sardanistes que sol·liciten la meua col·laboració.

He de dir, per acabar, com veuria amb gust que, no solament es reproduïssin arreu aquests articles, sinó que fossin també seriosament comentats i àdhuc completats per tots aquells que estimen la nostra Sardana i es troben compenetrats amb la "Lliga Sardanista de Catalunya" perquè saben quanta pot arribar a ésser la seva utilitat i com pot ésser fecunda i eficaç, amb el temps la seva alta i benefactora influència.

JOAN LLONGUERES.

Sobrant del número anterior.

PROXIMAMENT: GRANS
REFORMES EN EL CAFÉ

“XICO ROS”

AMB MOTIU DEL CANVI DE PROPIETARI

El Palau de Peralada

AL NOBLE SENYOR MIQUEL MATEU

Palau d'Empordà

Palau de Peralada,
Poema d'or macís!
Cada part, ben lligada,
Hi és estrofa acordada,
Es música encantada,
Pels ulls, ton noble encís.

Oh formós! tu saberes
L'art nú i viril casar
Amb les Gràcies lleugeres:
Tal les sublimes palmeres
D'alades cabelleres
I ample tronc columnar.

No et manca ni et sobra
Res, sistema concret!
¿Dubta l'esperit? sotzobra?
Vé, et veu i, per obra
De màgia, recobra
L'equilibri perfet.

Es com si ta façana,
- On el sol ha expremut
Ses bresques -, fos germana
Dels cims supremes: N'èmana
L'esplendor sobirana,
Severa fortitud.

L'hora flú... Quina lira
Polsa al teu sí sedós
L'alt Silenci? Concira
Ton sòlid front! Albira
L'avar Temps qui es retira
Esquiú, pensiu, plorós?

Fuig, fuig... Què hi farà? Tu restes
- Diria - al marge del
Riu d'aigües massa llestes:
Goges per tu, xalestes
Qui refan tes florestes
Com Penélope el vel.

Perquè t'esllanguiria,
Doncs, el sempre insegur,
Si amonjoies sa via?
I, no obstant..., com pel dia
Morent, la Melangia
Es ton somris més pur.

- Melangia! Corona
Serena dels grans cors
Qui senten pariona
Llur vida a la de l'ona! -
Si; a tu s'abandona
Feixuga de records.

Oh! Palau que aixoplugues
Tants de segles passats,
- Passats en àgils fugues! -
I el silenci remugues
Dins tes ombres porugues
Qu'animen vells retrats...!

Melangia! - Oh l'aimia
Com un àngel un xic
Caigut en malaltia
D'enyor! - Fidel i pia,
Ella ens serví de guia
A mi i al noble amic.

L'Apòstol de la clara
Llengua d'Oc, "En Salvat"
I, per 'xò car t'amara
Va ser-nos-hi, suara,
D'una essència més rara
L'encís de la Beutat.

Quin crit d'ulls! quan difusa
En l'aire calm, m'hi fou
Visió viva la Musa
De Virgili, en la il·lusa
Dido, tota profusa
De flams i flèbil rou!

Al salonet "Impe
- Adhuc La Recon
I a David com queri; -
Invisible psalteri
Planyia'n el plat
Mort... l'abolit pr?

I tes cambres recl
Com temples d'infants?
Què en somnien oses,
Que desvetllar noes.
Ambres, porpres, us, roses,
Hi liturgièn, san

N'eixirem. Ah! toelles
I soles... quina fr
Les aranyes, dinses,
Mostren llurs penelles,
- Com llagrimetes estrelles, -
Als miralls amb cred.

I hom sentia freta
D'esperverar d'un
Les presències obres
Que, en mobles i tures,
Sentiu qu'us clavures
Pupil·les fit a fit

Mes el cor del po
Féu, de sobte, con'ou
Quan balla», a cordeta
Em saltà! Oh! la mbreta
En flor, on la "Reta"
Canta el "vou-ve-ou". (1)

Debana que debar
- Beneït de banell
El rajolí de llana
Que sa filosa ufa
Rumbeja per caps,
Com l'àvia el blanxoixell!...

(1) El cant de les mallorquines.

Defalliem, abelles
Lasses de florear.
I un món de meravelles
Amb màgia de Donzelles -
Flors, - per l'estil d'aquelles
Que Klingsor va encantar; -

Ens ullprengué a la sala
Dels càntirs i els porrons
A qui besa, i regala
La llum, - bo i batent l'ala, -
Tots els tons qui són gala
De tudons i paons.

Oh joiells com juguines
D'aire pres! Al seu dins
Prenen dels ulls les nines
El bany de les ondines.
Passat! Dom hi refines
L'ànima dels vells festins!

"Cert, - delira i sanglota
"Líntim viu degotall
"Del pit - l'Art hi esgota,
"Exquisidíssim, tota
"Sa ciència; brota,
"Però, llur fi cristall

"Qui l'aire transfigura
"Ple de sospirells muts,
"Brota essència pura
"De llàgrima... Sa dura
"Sort plorant, s'hi afigura
"La Pàtria! Trets volguts!

Sembla que hi llisqui mansa
L'unció del seu plor;
Per bé que d'Esperança
Irisat, en fermança
Que l'antiga gaubança
Treurà novella flor!

I oh Palau! aquell dia
- L'augura En Muntaner
Dins un vent de follia
Sacra? - Ta melangia
Beurà vi d'alegria
Entre un llor i un roser!

I ara obre't reialme
Dels cors i espirts al nu,
Oh! "biblioteca" on l'alma
Saphia impera amb calma
De lleona en sa balma;
Qu'als ulls la Nit li llu...

Llibres, llibres i llibres:
Cors i espirts comprimits!
Lletres? Ratlles? No: Fibres!!
Savi Silenci, hi vibres
Com l'arpa dels felibres
En fer canlar llurs crits.

Sórt! Sórt qui tal cridòria
Ànima endins no hi sent!
Que hi clames Mare-Història?
Tres mots: Goig, Dolor, Glòria
D'acord amb la memòria
Qu'el Rosari en va fent.

Adéu vast Santuari
Del Saber! "Ideal
Ciutat" per dialogar-hi
Amb Plató, si l'horari
Cuitós, nostre adversari
No hagués estat fatal...

Adéu! un altre dia
Serà, si Déu ho vol!
(Quin llac de poesia
Dins meu ta faç, copia?
Quin Palau d'Harmonia
Va bastint-s'hi mon dol?)

MOSSÉN BARTOMEU BARCELÓ.

CARAMELLES I SARDANES

S'HAN deslligat les campanes; la tenora ja ens crida, i les veus que han restat mudes durant els dies que l'Església ho omple tot al record de la Passió i mort de Jesucrist han ressonat altra volta alegres en tot l'espai.

La Pasqua ha arribat!

La Pasqua Florida, parlant-nos d'amor, de goigs, d'alegria.

Tothom s'ha llençat pels carrers i places, els uns ballen sardanes, els altres canten les Caramelles, que buidant els entusiasmes que cobejaven per les places i carrers.

La Pasqua! De quina manera més admirable sap celebrar-la el nostre poble!

Com sap sentir els goigs de la vida i com sap exterioritzar-los d'una manera ben seva!

Quina senzillesa, quina ingenuïtat posa en l'entonació de l'himne de la vida?

L'himne de la seva vida, sense dites forasteres que la desnaturalitzen, sense influències exòtiques que la malportin.

Les caramelles i sardanes són coses ben nostres.

Ben nostres i de ningú més!

Es la manera com el poble de Catalunya celebra l'arribada de la Primavera, amb els cants de les caramelles, l'arribada del bon temps, coincidint amb les solemnitats amb les quals l'Església celebra la resurrecció del Senyor.

Es la resurrecció de la naturalesa tota.

El nostre jovent dóna esplai de les més grans satisfaccions.

Els sentiments religiosos del nostre poble li donen motius per manifestar-ho...

Tothom canta i balla, els uns escolten les sardanes i les ballen, els altres escolten les caramelles i les canten.

Es la nit més formosa, la nit de Pasqua!

Tot és llum, tot és color i tot és alegria.

Els vestits més vistosos adornen el cos, i el goig més intens sobreïx de l'ànima.

De les cistelles enflocades en vessen

flors, i els llavis tradueixen esplets d'amor.

Quina pena em fa quan penso que aquesta bella festa nostra pugui malmetre's en seguir la natural evolució renovadora que sofreixen totes les coses!

Realment les caramelles d'ara són ja quelcom diferents de les d'abans.

I és ben natural que ho siguin, doncs res pot resistir-se al curs del temps; mentre l'esperit sigui el mateix, que hi fa que canviïn els medis d'expressió?

Mentre en el canvi s'hi guanyi, com passa sempre que es fan seriosament les coses, beneïdes siguin les transformacions que vagin sofrint les caramelles!

Abans era la Resurrecció el motiu principal que inspirava les caramelles, i es cantava a la Primavera i es feien corrandes a l'estimada.

I es cantaven els goigs del Roser com ara ja no es canten.

Cosa ben encertada, doncs aquest popular cant religiós no pot pas negar-se que s'associa ben bé amb els cants primaverals del poble creient.

Voleu un temps millor indicat per a cantar les alabances de la Mare de Déu, la del Roser?

El sentiment religiós lluny d'estar renyit amb les alegries de la naturalesa hi troba motiu de continuar l'alabança cap a qui les promou.

Abans això era el motiu principal de les caramelles; avui ni les corrandes ocupen el primer lloc.

Les organitzacions corals de la nostra terra han trobat una manera més artística de cantar la Pasqua.

En aquest sentit, indubtablement això és un notable avenç, mentre és procuri que les caramelles no deixen d'ésser caramelles, i les sardanes no deixen d'ésser sardanes.

El bon sentit artístic dels directors de cors, i de cobles ha de fer que així sigui.

Desgraciadament sovint passa tot el contrari.

No és té sempre un just concepte de les caramelles i les sardanes, i això fa que a voltes es desnaturalitzi el seu caràcter.

No es canta la fe, l'amor, l'alegria del viure?

No sempre s'està encertat al escollir les obres corals que en tal diada s'executen.

No diré que no es posi un bon compte en la seva interpretació, i fins afegiré que s'ofereix molts cops tot allò millor que és té en el repertori; però les obres que s'executen, corresponen sempre a la alegria sorollosa de la nit de Pasqua?

Realment, hi ha quelcom d'això.

Cantant sempre tot el més bé possible, naturalment, i executant obres que no haurien de cantar per la Pasqua, altres obres que aquelles traduïssin el goig esclatant de la diada.

Són molts els cors que escolleixen «Les Flors de Maig» d'En Clavé, o altres obres d'aquest.

I altres, i altres obres que són traducció lluminosa d'una sana alegria, que canta el goig de haver vençut les cruces de l'hivern, i que saluden l'arribada de la Primavera amb els seus presents de flors, i remors de festes, i promeses d'amor, i serenor de bondat, i somnioses dolçors...

Himne de Primavera, sardanes i cançons de joventut, Primavera eterna de la vida!

Que canten i ballen, xics i grans, joves i vells, participant tothom de les seves gaubances.

I que encomana a tots els goigs de la seva vida, l'alegria del triomf, els plaers

del present, la confiança en el demà... Sant optimisme que aixeca els cors i que sosté totes les belles coses.

Que fa reviure els goigs passats i en fa promeses de l'esdevenidor. .! Tot allò que no sigui conduït en aquest fi, no respon a allò que demana la celebració de la Pasqua.

I què em dieu d'aquest cors que s'improvisen fer sortir exclusivament en tal diada?

Responen a la necessitat que tothom sent de fer caramelles, i sardanes; és una mostra de com està arrelada aquesta costums entre nosaltres i l'interès que té el poble per a conservar-la.

Cal aplaudir-los.

I d'aquest cors humorístics que en certs punts s'organitzen per la Pasqua?

No em parlem d'això.

L'humorisme és ben altra cosa.

Aquests no canten caramelles ni ballen bé la sardana.

La seva rialla és la ganyota del clou; no hi ha alegria.

Això desapareixerà.

Afortunadament està molt poc estès entre nosaltres.

El poble no vol caricatures; estima la rialla franca i sanitosa, i rebutja les malalties extremituts de l'impotència, el poble vol ballar bé i cantar de tot cor, que les nostres coses són sèries, tant per les caramelles, com per les sardanes.

FONT PALMAROLA.

12-4-31.

De la mateixa manera que en la nostra parla bandegem els mots de procedència dubtosa, hem de bandejar en la sardana els passos i salts provinents de danses exòtiques.

En la llengua, purifiquem el lèxic; en la sardana depurem i honorem la dansa.

SANT JOAN

*Ben plantat, ardit i airós,
fatxander i pretenció,
Sant Joan riu a les noies,
encén focs i brinda toies
de clavells i de ginesta;
Sant Joan és una festa
que ens penetra dintre el cor...
—Sant Joan, festa d'amor.
—El cel pur i el mar brillant,
jorn de festa, Sant Joan!*

*Ets un brau minyó colrat
qui a la vila f'has plantat
movent gresca i fent gatzara;
prou ho diu la teva cara
que has passat la nit vetllant,
saltant focs i gallejant.*

*Ets d'un ros que tira a bru,
com el blat quan és madur;
duus alfàbrega a l'orella
i a la boca una poncella
de clavell ja ben badada.*

*Si la Pasqua regalada
f'agradés, quina parella
fer podríem amb tu i ella!*

*Ets alegre i ballador,
violent i parlador;
un xic músic i romàntic,
saps com deu ésser un cantic
per tal que penetri un cor
i ferir-lo així d'amor.*

*Bell i ros, supersticiós,
ple de joia i de colors,
Sant Joan, dia de festa,
portes llum, portes ginesta,
i és tot vida al teu voltant.*

Jorn de festa, Sant Joan!

TRINITAT CATASÚS.

NOTICIARI

PREGUEM als nostres benvolguts col·laboradors ens perdonin algunes de les errates que, involuntàriament, passaren per alt en la composició i correcció del nostre passat número extraordinari dedicat a les festes de Santa Creu.

Les presses de darrera hora i el gran aplegament de treballs rebuts, és cosa que podria explicar-ho abastament.

La teva llengua és el català.

Per tant, doncs, has de parlar-la i escriure-la encara amb més motiu.

EL diumenge, dia 17 de maig, tingué lloc, com els anys anteriors, el «IV Aplec a Santa Perpètua de Moguda, al Bosc de la Torre de Jaume Pons, organitzat pel «Foment de la Sardana de Santa Perpètua de Moguda.

Hi col·laboraren les valuoses cobles: «Barcelona» i «La Principal del Vallès» de Sabadell.

Ens plau la continuïtat amb què cada any cuiden de la celebració d'aquest festival, les dues entitats abans esmentades.

CALÇATS PALLAC

**sempre les darreres novetats
a preus econòmics i garantits.**

Carrer Galan, 2

AMB gran animació es celebraren, els dies 20 i 21 del passat, les tradicionals festes de Sant Baldiri, al carrer Nou, avui Avinguda de la República.

Com és de suposar no hi mancaren les ballades de sardanes, que, naturalment, aportaren bon lluïment a aquelles festes de carrer.

MOVIMENT DE SOCIS:

ALTES HOMES: 15

Enric Corbera	Artur Novoa
Enric Casadevall	Lluís Barrull
Josep Brunet	Grau Garriga
Lluís Vergés	Enric Arbolí
Joan Coll	R. Giralt Casadessús
Alfons Cals	Jaume Brugat Martí
Eugeni Gibert	Josep Alsina
Lluís Casals	

DONES: 1

Trinitat Forgas

BAIXES HOMES: 9

Jacint Noguer	Lluís Casademont
Francesc Bosc Armet	Carles Quintana
Frederic Fortunet	Angel Pagès
Jaume Canadell	Joan Tuebols
Josep Esteve	

DONES: 1

Maria Puig

¿Encara no és en català el rètol del vostre establiment?

Què espereu?

PEL NOSTRE ARXIU:

Galantment cedides pels seus compositors hem rebut les partícels de les sardanes:

Faune i les ninfes	} Antoni Puig
Sensitiva	
Pleniluni	
Camí dels enamorats	
«Pepita»	} Font Sabaté
Lina	
Bucólica	
Montjuïc	
Bonica	} Josep Serra
Muntanya amunt	
T'estimo	
Joguina	

Regraciem vivament a aquests compositors, per llurs donatius.

EL dia 28 del prop-passat es celebraren uns quants actes, a la nostra ciutat, en commemoració de la gloriosa data del 28 de maig de 1874.

Al migdia hi hagué un escollit concert i sardanes per la banda del Regiment de Sant Quintí i a la tarda ballades de sardanes per la cobla «Antiga Pep». A la nit el cor de «La Erato» féu sentir les seves cantades a la plaça d'Anselm Clavé (plaça Triangular) i ultra tot això tingué lloc un lluit ball de societat al Casino Menestral.

Tots aquests actes assoliren un èxit esclatant.

PROGRAMES I PUBLICACIONS REBUDES.

«La Sardana» del Foment de la Sardana de Barcelona.

Butlletí de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

Programa del III Aplec de la Sardana al bosc de Sant Jaume organitzat per la «Joventut Sardanística» de Pineda.

«La Nova Catalunya» de l'Havana.

«Ressorgiment» de Buenos Aires.

Programes del IV Aplec a Sta. Perpètua de Moguda, celebrat el 17 d'aquest mes i organitzat pel Foment de la Sardana de Barcelona i el Foment de la Sardana de Sta. Perpètua de Moguda.

Portantveu del Foment de la Sardana de Sabadell.

«Nostra Veu» del Foment de la Sardana de Mollet.

Programa - portantveu de l'Agrupació Sardanista de Sant Gervasi.

Butlletí de la societat «Iris» de Mataró.

Programa-portantveu del Foment de la Sardana de Ripoll.

«Nostra Dansa» del Foment de la Sardana de Banyoles.

Butlletí de l'Orfeó de Sans.

Portantveu del Grup Excursionista «Perala» de Barcelona.

«Vida Nostra» de l'Escola Coral Martinenca.

«Nostra Dansa» de Badalona.

Portantveu del «Centre Excursionista Vilafranquí».

«Atlàntida» de l'Agrupació Atlàntida de Barcelona.

«Fulla Sardanística» de Sant Feliu de Guíxols.

Butlletí del Foment de la Sardana de Sans.

«Mai Enrera» del Club Excursionista de Gràcia.

«Gaceta Musical» de Barcelona.

«El Nostre Ideal» de l'Agrupació Sardanista de Vic.

Un programa del II Aplec de la Sardana el Manantial Burriac d'Argentona, organitzat pel Grup Sardanista i Secció Feminal de la Societat Iris de Mataró.

Programa del IV aniversari de l'Agrupació Sardanista de Barcelona.

HEM rebut un atent E. L. M. del nostre amic i conciudadà el pulcre escriptor senyor Josep Puig i Pujades, suara elegit diputat a la Generalitat de Catalunya pel districte de Figueres.

En regraciar al senyor Puig aquesta delicadesa, ens plau felicitar-lo a l'ensens per l'assoliment d'aquest nou càrrec tan justament merescut.

SEGONS estat de comptes presentat pel Tresorer, el 20 del passat, tenim en caixa pessetes: 983'10. Els comprovants estan a disposició dels senyors socis.

HEM rebut també els retrats de les
cobles:

«Emporitana» de Verges, «Barcelona»
de Barcelona, «Antiga Pep» de Figueres,
«La Selvatana» de Cassà de la Selva,
«Girona» de Girona i «Principal» de
Banyoles.

*Preguem als socis que encara
hagin de fer efectiu l'import d'algun
rebut de mesos endarrerits, pro-
curin, ben aviat, de posar-se al
corrent de pagament.*

Arts Gràfiques TRAYTER, Cervantes, 13, Figueres

DIMARTS, DIA 2 DE JUNY - A TRES QUARTS DE 10 DEL VESPRE

A L'ESPLANADA DEL TEATRE "EL JARDÍ"

INAUGURACIÓ DE LES BALLADES D'ISTIU

COBLA: "ANTIGA PEP"

BALLADA 83

PROGRAMA

LES NOIES MARTINENQUES *											RIMBAU
MONJUIC	*	**									FONT SABATÉ
MUNTANYA AMUNT	*	**									SERRA
SENSITIVA	*	**									A. PUIG
GRACIETA		**									MORERA
PER TU PLORO		**									PEP VENTURA

(* estrenes; ** del nostre arxiu)

NOTES: Els socis i familiars que convisquin sota un mateix sostre tindran l'entrada
lliure.

Senyores i senyoretes entrada lliure.

No socis, si no se'n fan, pagaran 1'00 pesseta.

DIVENDRES, DIA 12

BALLADA A LA RAMBLA, (PLACETA ALTA)

Cobla "LA FILHARMÓNICA"

A últims de mes, altra ballada a l'esplanada del teatre "El Jardí".

Detalls per programes.

Els millors materials per a tota mena de construccions

U R A L I T A

Dipòsit de l'Alt Empordà:

Salvi Fàbrega

Carrer Lasauca, 20

Telèfon 18

Figueres

Noies, Nois: Per postals, a la

Llibreria Batllósera

Galan, 3

Figueres

FARMACIA NOVA I LABORATORI

DE

JOAN XIRAU

Instal·lats d'acord amb les més modernes exigències. Medicaments puríssims. Dipòsit d'específics. Anàlisis clínics.

Avinguda de la República, n.º 18

FIGUERES

NOVETATS PER A SENYORA

PERE JUANOLA

GIRONA, 24

FIGUERES

Aquesta casa rep continuament les
últimes novetats que imposa la moda

PREU FIXE